

ת"פ 28180/12 - מדינת ישראל נגד מוסא אלוג'

בית המשפט המחוזי בבאר שבע
ת"פ 28180-09-12 מדינת ישראל נ' אלוג'(עוצר)

בפני כב' השופט אלון אינפלד
בעניין: מדינת ישראל
ע"י ב"כ עוז'ד אביב דMRI

המואשימה

נגד

מוסא אלוג'
ע"י ב"כ עוז'ד מוטי יוסף

הנאשם

גזר דין

נתוני רקע

- הנאשם הורשע לאחר שמיית ראיות בעבירה של החזקת סם שלא לצריכה עצמית וחוכה מעבירה של הסתייעות ברכב **בביצוע פשע**. מהכרעת הדין עולה כי הנאשם החזיק ארבעה שקמים, אשר בתוכם סם מסוכן מסווג חישש, המחולק לאירועים, במשקל כולל של **62.8 ק"ג** שלא לצריכתו העצמית. עוד הוכח, כי הנאשם הטמין את השקמים במסלעה הסמוכה לביתו, שם הם נמצאו לאחר חיפוש שנערך על ידי המשטרה.
- בהכרעת הדין נקבע שיש להניח לטובת הנאשם, כי החזיק במסמים עבור אחרים ולמענם כמשמעותי, וחזקאה כי הדבר נעשה בתמורה, אף כי אין לדעת בדיקות מה שוויה. כן נקבע, כי אין להרשיע את הנאשם בנסיבות מחמירת לפיה קיבל את הסמים "במספר ה浞מןויות שונות", كنتoor בכתב האישום, היינו כי בוצעו מספר פעולות אסורות, יש להניח לטובתו, מחתמת הספק, כי מדובר בפעולה אחת.
- שירות המבחן חיוה דעתו ביחס לנאשם. נכתב לגביו, כי הינו אדם נשי ואב לילדה בת 3.5 שנים. נמסר כי הנאשם סיים 7 שנים לימוד בלבד במטרה לשיער בנטל פרנסת המשפחה. עד למועדו הנוכחי עבד בעבודה מסודרת, בתחום התעשייה.
- עוד עולה מההטייר כי מדובר בנאשם **לא עבר פלילי**, אשר הודה בביצוע העבירה ונטל אחריות ראשונית למשעו. לדבריו, הסכים להצעה לאחסן את הסמים בשל קשיים כלכליים עמו נאלץ להתמודד, ההצעה שקיבל והקשיש לו לסרב אותה הצעה. הנאשם שב וצין בפני קצינת המבחן כי שגה בהתנהגותו ופועל באופן פסול. כן הדגיש את תחושות האשמה והבושה, כמו גם את המחיר הכבד שנאלץ לשלם בעקבות מעשיו.

- שירות המבחן התרשם, כי עד למועדו תפקד הנאשם באופן חיובי במישור התעסוקתי והמשפחתי. הרושם היה שההיליך הפלילי מהוועה שבר בחיי הנאשם, יוכל לשמש עבورو כגורם מרתקיע. עם זאת צוין כי הנאשם ממוקד בתחום של קורבנות בגין עצם העמדתו לדין. עוד צוין בתסجيل כי הנאשם נתיה לפועל מתוך דחיפים

עמוד 1

רגעים לצורך השגת רוח מהיר מבלתי ליתן דעתו להבין את תוכאות המעשה והחוק. שירות המבחן גם התרשם כי הנאשם מתקשה לבחון את דפוסי ההתנהגות הביעיתים שעמדו בבסיס העבירה.

6. בשל כל אלה, מעריך שירות המבחן **שים סיכון להתנהגות עבריתית חוזרת וממליצ לנ��וט כלפי הנאשם בענישה מרתיעה בדמות מאסר בפועל ומאסר מותנה.**

ראיות וטענות לעונש

7. **אביו של הנאשם** הביע את כעסו כלפי מעשיו של הנאשם, וביקש את רחמי בית המשפט בגזרת העונש. האב הדגיש כי מעשיו של הנאשם חמורים, אך ציין כי הנאשם למד את הלקח. כמו כן, תיאר את הקשי של אשת הנאשם ובתו כתוצאה מהמעצר.

8. בטיעונו לעונש, הדגיש **התובע** את חומרת העבירה שביצע הנאשם ועמד על ההשלכות הקשות הנובעות ממנו על שלום הציבור וביטחונו. כן הדגיש את כמות הסם העצומה שהנאשם החזיק, אשר בה פוטנציאל לגרימת נזק בהיקף רב, ומשכך מהויה היא נסיבת משמעותית לחומרה. התובע תיאר את תפקידו של הנאשם במרקם הכלול של הפצת הסמים, הדגיש את הוכנון בעצמו הטמנתם ואת האחריות הנדרשת בשמירה עליהם.

9. התובע הפנה לפסיקה, אשר לטעמו יש בה כדי ללמד על מדיניות הענישה הנוגעת בעבירות מסווג זה. בסופו של דבר, **טען כי מתחם הענישה הולם את מעשיו של הנאשם הוא כזה הנע בין 6 ל-9 שנים מאסר בפועל.** בתוך המתחם, התייחס התובע מחד גיסא לעובדה כי הנאשם נודר עבר פלילי, ומайдך גיסא ציין את העובדה כי הנאשם מכחיש את המiosis לו ובחור לנحال את המשפט. כן הפנה לעמדת שירות המבחן, לפיה הומלץ על הטלת עונש מאסר בפועל. בשל כל אלה, עתר כי עונשו של הנאשם ימוקם, אפוא, מחציו של מתחם הענישה ומטה, אם כי לא ניתן עד לרף התחתון שלו.

10. מנגד, טען **הסניגור** כי לנאים זכות לקבל את יומו בבית המשפט וניהול משפטו הolid בסופו של דבר זיכוי מעבירה של הסטיות ברכוב לביצוע פשע. כן הדגיש כי בית המשפט הכריע לטובת הנאשם בהתייחס למספר נסיבות עובדיות והדבר כמעט מהחומרה שיווסה למשעים בכתב האישום המתוקן. כן, בין היתר, ציין לקולה את העובדה שאין מדובר במספר הזדמנויות בהן פעל הנאשם בניגוד לחוק וכי הסמים בסופו של דבר אינם שייכים לנאים עצמוני.

11. הסניגור הטיעים כי הנאשם לא היה הבעלים של הסם ואף לא שלט במרקם הפצתו, אלא היווה אך כחוליה אחת בשרשורת הפצת הסם. בהתייחס לנטיותיו האישיות ציין הסניגור את עברו הנקי של הנאשם, את ההודאה בפני שירות המבחן עם לكيית האחריות, את תחוות השבר הקשה שללו אותה מאז האירוע כמפורט בתסaurus ואת תפקידו החשוב בבית הסוהר. כן הזכיר כי הנאשם שווה במעטך תקופה ארוכה המתקרבת ל-20 חודשים, תקופה בה נזק משפחתו ומבתו הקטנה. בשל כל אלה, עתר לנוהג בו במידת הרחמים.

12. זכות המילה האחורה ניתנה **לנאשם**. הוא שב והביע חריטה וכאב על המחרים המשפחתיים שנאלץ לשלם כתוצאה מהאירוע. הוא תיאר את הקשי המלווה אותו והבטיח שלא לחזור שוב על מעשים אלה.

קבעת המתחם

13. העבירה של החזקת סם שלא לצורך עצמית בלבד היא עבירה חמורה שהעונש המקסימלי בוגינה הוא 20 שנות מאסר, וזאת לא בכך, שהרי עבירה זו כרוכה **בפגיעה הציבור רחבה**, במיוחד כאשר מדובר בנסיבות גדולות של סם כבמקרה שלנו.

14. אין צורך להזכיר מילום על חומרת העבירה בה הורשע הנאשם ועל **התוצאות הרסניות הגלומות בעיסוק בהפצת סמים מסוכנים**. בתי המשפט התייחסו לא פעם אל החומרה שיש לראות בעבירה זו, הפגיעה באורח אنسוי באושיות החברה ומכללה בה כל חלקה טוביה. כן הדגישו את החשיבות לביעור התופעה, באמצעות ענישה חמירה **ועל הצורך להכotta בכל אחת מהחוליות הפצת הסם** תהא אשר תאה הפונקציה אותה היא ממלאת בשרשורת. כל שכן כאשר מדובר בנסיבות כה גדולות של סמים מסוכנים. בהקשר זה נכתב כך: "**אין מנוס מהכבדת היד על המחזיקים סמים שלא לצורך עצמית, שכן ברעת מבין כי נועדו לצריכת הזולות, קרי, להוספת שמן על מדורות הסמים אשר להבותיה אופפות רבים וטובים, או רבים שהיו טובים...**" (ע"פ 1345/08 **איסטחרוב נ' מדינת ישראל**, מיום 18.5.09).

15. לעניין הערכיים המוגנים, רבות נכתב אודות הנזק שנגרם לחברה מהשימוש בסמים, החל מנזק ישיר למשתמש, דרך הנזק העקיף לחברה בשיקום הנפגעים וכלה בנזקים הנגרמים על ידי צרכני הסמים, אשר נאלצים, לשם מימון הסם, לבצע עבירות שונות, קלות וחמורות, הפגיעה הציבור, ברכושו ובמגון רחב של ערכיים מוגנים.

16. יבאני הסמים וסוחריו המרכזיים הם אלו שיוזמים ומונעים את התהילה. אולם תפקיד חשוב וממשי בפגיעה בערכיים המוגנים מסור גם לכל יתר חברי החוליות המרכזיות את השרשרת, מוגדל ועד קטן. שכן, ללא חוליות-היבניים המרכזיות את השרשרת מתאפשרים סוחרי הסמים לבצע את מעלהיהם. מכאן החובה להיאבק בכל אחת מהחוליות ולהוביל לניתוק השרשרת ולמנוע את השלמת הביצוע. (ראו ע"פ 6990/13 **מדינת ישראל נ' דעבי ואח'**, מיום 24.2.14).

17. צודק התובע, שאין לזלزل בתפקידו של "אפסנאי בנסיבות הסיטונאיות, הлокח על עצמו את הסיכון המשפטי בתיפוי הסם, בין שלב הבוא לשלב השיווק". הרוי כך מאפשר הוא את הסחר, וכך מגן הוא בהתנהגו על יתר חברי השרשרת ההפצה. אחראיות רבה הופקדה בידי הנאשם, על ידי הבעלים של הסם, ואם קטן הנאשם, אין מעשהו זניח כלל וכלל בעיני בית המשפט.

18. נסיבות ביצוע העבירה שביצע הנאשם הן חמורות מאוד. עסוקין בשם מסוון מסווג חשיש בנסיבות עצומה ואף מסחרית המספיקה לייצר אלף מנות ואף יותר מכך. מעבר לכך, נראה כי הנאשם ביצע המעשה למען בעצם כסף, תוך התעלמות מהנזק הרחב הנגרם לציבור, והתעלמות מעמדת הרשות המוסמכות אודות חומרת המעשה. עם זאת, לעניין סוג הסם, יש לחתה בחשבון שמדובר בשם מסוון בהחלט, אך לא במסימים מהסוגים המסוכנים ביותר.

19. באשר למדינות העונשה הנוגatte, צינו הצדדים כי לא עלה בידיהם לאתר פסיקה הדומה למקורה Dunn, ממנה ניתן לגזר מתחמי עונשה בעבירה של החזקת סם שלא לצורך עצמית בנסיבות כאלה. עם זאת, התובע הפנה למספר פסקי דין העוסקים בעונשה בעבירות שונות מיידית מה בניסיון להකיש. כך, בין היתר, הפנה לע"פ 9210/11 **שי מגירה נ' מדינת ישראל**, מיום 19.11.12, בו נקבע כי עונש של 48 חודשים מאסר

בפועל שנגזרו על ידי בית המשפט המחויז בגין החזקת סם שלא לצריכה עצמית מסווג חשש בנסיבות של 8 ק"ג, בגין עסקה אחרת בסם וшибוש מהלכי משפט - אינו חריג לאור הנסיבות המדיניות הענישה הרואיה. שם מדובר היה במין שיש לו עבר פלילי רחוק אך הוודה במסגרת הסדר. מדובר סם הפחותה באופן משמעותי מעניינו של הנאשם של הנאשם דן.

20. כן הפנה לע"פ 7044/11 **עבדאללה עבד נ' מדינת ישראל**, מיום 7.6.12 שם נדחה ערעורם של המערערים שהורשו בעבירות הסתננות ויובא סם מסוכן לישראל בזכות בצוותא חדא עם נאים נוספים. הבගרים שם אשר נדונו לשמנונה שנות מאסר בפועל, אם כי עונשם של הקטינים הוקל מ- 6 שנות מאסר ל- 4. עם זאת, בית המשפט העליון לקח בחשבון כי מדובר היה בקשר רחוב בו ערבו גם קטינים. מספק הדין של בית המשפט המחויז שם עולה כי מדובר היה בנסיבות של כ- 80 ק"ג. אותו מקרה חמור ממשמעותית מעוניינו, בהיותו עוסק במעשה יבוא תוך הסתננות, וזאת מעבר לנسبות המחייבות האחרות שפורטו כאמור. גם בת"פ 9281-09-10 **מדינת ישראל נ' ג'ומעה**, מיום 26.4.11, דובר על נאים שהווו בסוגה טיעון בגין עבירות הסתננות ויובא סם מסוכן בנסיבות של 25 ק"ג, ונדונו ל- 54 חודשים מאסר בפועל. בשני המקרים האמורים, לא היה לנאים עבר פלילי.

21. התובע הפנה גם לת"פ 33848-01-12 **מדינת ישראל נ' אלחמייד**, מיום 24.10.12, שם נדון הנאשם בסוגה טיעון שככל הסכמה עונשית ל- 32 חודשים מאסר בפועל בגין החזקת 24 ק"ג חשש בתוך שקי גדול המחולק לאזיות, הסתייעות ברכב והנήיגה ללא רישיון. עניין זה נקבע כי, כאשר מדובר בנסיבות כה גדול מתחם העונש הראי יכול להגיע למספר שנים בטוחה העליון וככל הנראה שלא יחת בהרבה מהעונש המוסכם בין הצדדים (זהיינו 32 חודשים מאסר). בשונה מעוניינו הרי שמדובר שם בסוגה טיעון בגין שליש מהנסיבות המיוחסת לנאים דן.

22. נוכח האמור, בהתחשב במידיניות הענישה הנהוגה, ככל שניתן לשפטה, בערכיהם המוגנים שנפגו, בנسبות ביצוע העבירה, הכוללות את חלקו של הנאשם בשרשרא הפטת הסם ובעיקר את כמות הסם הנכבד שהחזיק ברשותו, **אני קובע כי מתחם הענישה הראי ינווע בין 3 לבין 8 שנים מאסר בפועל**.

ענישה בתוך המתחם

23. נסיבותיו האישיות של הנאשם, שאין קשרות ביצוע העבירה, מטוט את הcpf לקולה ומחייבות להטיל עונש שהוא פחות מאמצעו של מתחם הענישה. ראש וראשון מדובר בהסתבות ראשונה וחידה של הנאשם עם החוק. **עברו נקי**, וזה לו מעידה ראשונה וממילא מאסר ראשון. כמו כן ראוי ליתן משקל מסוים לנסיבותיו האישיות והמשפחתיות של הנאשם. הנאשם, לפני ביצוע העבירה, ניהל אורח חיים נורטטיבי, חי עבודה וחוי משפחה תקין, שנגדו עקבות מעצרו שנמשך מזה כ-20 חודשים. נראה, כי **ההילך המשפטי** גרם לשבור בחיו ודברים באים לידי ביטוי בדברי אביו ובתקיר שירות המבחן. עצמת ההלם מן המעצר אף באה לידי ביטוי בשיחותיו עם המדווח, כעולה מהכרעת הדין.

24. צודק הסגנון שאין **ליקוף לחובת הנאשם את ניהול המשפט**. אין ניהול המשפט מהו זה נסיבה לחומרה. מעבר לכך, הנאשם הורשע בנסיבות מורכבות מעט מהנסיבות שיוחסו לו בכתב האישום. יחד עם זאת, לא מתקימת אצל הנאשם **הנסיבות הנסיבות המקרה של הודהה כנה מתחילת הדרך**, החוסכת משאים רבים לבית

המשפט, לتبיעה ולעדים. שכן, **הנאשם לא הודה בפתח המשפט בעובדות בהן הורשע, אלא הכחיש הכלול**. הודיעתו לא באהו אלא לאחר הכרעת הדין, בשיחותיו עם שירות המבחן. יש זכור כי מרבית התקדים לעניין הענישה מתייחסים למי שהודה בכתב האישום. שכן הודה כזו, עם או בלי הסדר טיעון, יכולה להביא להפחטה משמעותית מאוד בעונש. בדרך כלל, לא יגזר עונש המתקרב לצד התיכון של מתחם הענישה אלא על מי, שבנוסף לנtinyאים אישיים טובים, גם הודה בתחלת המשפט. הרף התיכון עצמו שמור למקרים המיוחדים, בדרך כלל רק למי שנתנוינו טובים, הודה בשלבים מוקדמים וגם מתקיים בו שיקולים נוספים להקל כגון נסיבות בריאות או משפחחה חריגות.

25. למרות כל האמור, יש מקום ליתן משקל מסוים לעצם ההודה של הנאשם בפני שירות המבחן, והחרטה שהביע בפני השירות ובפני בית המשפט בדבריו האחרונים לעונש.

26. יש לשקל גם את עמדת שירות המבחן לגופו של עניין, אשר התרשם כי קיימת לגבי הנאשם רמת סיכון להתנהגות עברנית חוזרת ומיליז, בסופו של דבר, על עונש מאסר מרטיע. ראוי להשית על הנאשם מאסר מותנה משמעותית, שיימש עבורו גורם מרטיע, לבסוף לבצע עבירות דומות בעתיד.

התוצאה

אני דין את הנאשם ל- 56 חודשים מאסר בפועל, אשר יחושו מיום מעצרו של הנאשם, يوم 30.8.12.

כמו כן אני משית על הנאשם שנה אחת מאסר על תנאי, למשך שלוש שנים מיום שחרורו מהמאסר, שלא עברו עבירות מסווג פשע על פקודת הסמים המסוכנים.

ניתן היום, ג' ניסן תשע"ד, 03 אפריל 2014, בנסיבות הנאשם, באת כוחו עו"ד חנה סופר והתובע עו"ד אביב דMRI.